

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S. – V.**, zastúpeného JUDr. J. G., advokátom v T., proti žalovanej **K. S.**, bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. N. B., advokátkou v K., **o zaplatenie 10 872 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 12 C 61/2005, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 17. januára 2008 sp.zn. 8 Co 145/2007, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno rozsudkom z 2. mája 2007 č.k. 12 C 61/2005-138 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 5 860 Sk s úrokom z omeškania 6 % ročne od 17. júna 2005 do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Na odvolanie žalobcu aj žalovanej Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 17. januára 2008 sp.zn. 8 Co 145/2007 rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 8 893,50 Sk do troch dní. Vo zvyšku žalobu zamietol. V časti trov konania účastníkov napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná, navrhla ho spolu s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Aj keď podstatnú časť dovolania tvorí opis skutkových okolností a dovolateľka

dovolacie dôvody výslovne neoznačila, podľa obsahu tohto opravného prostriedku dovolateľka namietala, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.), keď konajúce súdy nesprávne vyhodnotili vykonané dôkazy.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu poukázal na ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p., navrhol dovolanie zamietnuť a priznať mu trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 O.s.p.).

V prejednávanej veci je síce dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, ale súčasne ide o právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení (10 872 Sk) neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej

mzdy, ktorej výška v čase podania návrhu na prvostupňovom súde (24. júna 2005) bola 6 500 Sk. Preto podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie proti tomuto rozsudku nie je prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (aj keď ide o rozhodnutie proti ktorému podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné) nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Dovolateľka žiadnu z týchto väd nenamietala a jej existencia nevyšla v konaní najavo.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovanej je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p., pretože trovy žalobcu vzniknuté v súvislosti s jeho vyjadrením k dovolaniu nepovažoval, vzhľadom na jeho neprípustnosť, za potrebné na účelné bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júla 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :